I vildmarken

ÄFVENTYR I CANADA.
AF TOM YOUNG.

(Forts. fr. föreg. nr.)

"Det är en gnagare, hörande till borstsvinsläktet", sade doktorn. "Som det saknar gripsvans, men ändå klättrar skickligt i träden, kan det inte vara annat än vanliga borstsvinet eller Ursonen.

Detta, har jag hört, lär just ha till vana att inte lämna ett träd, där det tagit sitt tillhåll, förrän det blivit alldeles barskrapat och på detta sätt fortsätter det, vanligtvis i rak linje, tills intet finns att förtära.

Jag fastband djuret vid jaktväskan för att visa det för Imka. Han skulle nog kunna upplysa oss om det var ätbart, vilket ingen av oss visste.

Vi gjorde nu en rond genom granskogen och stannade ibland för att lyssna, men ingenting hördes annat än en gladas skri och en hackspetts pickande.

På bemvägen följde vi bäcken ned mot blockhuset och träffade Imka, som just höll på att draga upp sitt nät, fullt av sprattlande och skimrande foreller.

Härligt! Nu skulle vi få en läcker måltid, som vi i lugn kunde hoppas få njuta av.

Följande dagen togo vi vägen söderut och uppnådde snart en mindre bergås, som huvudsakligen tycktes sträcka sig i norr och söder. Dess södra avslutning utgjordes av en mängd större och mindre stenblock, en gång i tiden genom isens inverkan lösryckta från bergväggen. Här var en terräng ytterst vild och svårframkomlig med en mellan stenarna sparig skog av lärkträd, enar och den allmänt härskande vitgranen.

Framträngandet här var synnerligen besvärligt, så att vi efter en stunds marsch satte oss på en kullfallen trädstam för att se oss omkring och pusta ut.

Dr. Norton framtog sin kikare och synade noga denna urskog, allt ifrån trädens grenar till markens vindfällen och snårens gömslen.

Hastigt gav han mig en liten knuff och räckte mig kikaren, pekande inåt en öppning i skogen.

"Se där", visade han ivrigt, "ett större djur vilande på ett av stenblocken. Det ser ut att vara ett kattdjur, sannolikt ett lo. Passa upp här, Ljung, skall jag tyst som en ande söka smyga mig i skotthåll för detsamma.

Så försiktigt som möjligt banade han sig väg, varsamt böjande undan hindrande buskar och grenar.

Genom kikaren kunde jag hela tiden iakttaga djuret, som, utan all fruktan för fiender, njöt sin sietsa, gassande sig i solskenet.

Så hördes till sist doktorns skott med ett ekande ljud från bergåsen.

Med ett väldigt språng kastade sig djuret, liksom slungat av en fjäder, från blocket, görande en volt i luften **och hamnade nedanför bland snåren.**

Fräff utan all fråga!

Jag rusade till platsen med bössan i hand för att eventuellt ta upp striden, om det endast blivit sårat, men med undantag av några muskelryckningar låg djuret stilla och dött.

Vi granskade nu närmare bytet. Det var utan tvivel en lo och därtill ett särdeles vackert exemplar.

Dess färg var ovan rödbrun med en anstrykning i grått, undersidan liksom överläppen, kinderna och en fläck framom ögonen, vita. Benen voro brunt småfläckiga och svansen mycket smal. Längden tycktes vara en meter.

Skinnet var, oaktat sommarfällen, ovanligt vackert, och då doktorn önskade ha det som ett minne av jakten, återstod intet annat än släpa djuret ned till blockhuset, då ingen av oss förstod konsten att avdraga det.

Det var en försvarlig börda att bära i denna oländiga mark, så det blev med en "lättnadens suck" jag släppte ned lon framför den förvånade Imka.

Denne skogsman kunde emellertid sin sak och snart hade han skinnet avdraget och utspänt till torkning.

Utav själva kroppen tillvaratog han de bästa bitarna, då köttet av lo, icke allenast ätes, utan av många anses t. o. m. som en läckerhet.

Även Ursonen, hade Imka förklarat, duger till föda, åtminstone för indianer och dess mjuka skinn användes, sedan taggarna bortplockats.

Varje dag kikade vi ut över sjön för att se om Jack syntes till, men den låg oföränderligt stilla, utan att varken båt eller flotte kunde upptäckas.

ÅTTONDE KAPITLET.

Den "smygande katten".

Blockhuset, som vi tagit till bostad, var, sedan de värsta bristfälligheterna blivit avhjälpta, en jämförelsevis säker tillflykt, om något oroande skulle inträffa.

Det var byggt i rektangulär form av dubbla timmerväggar med mellanfyllning av jord och stenskärvor. På alla sidor voro skottgluggar upptagna och en spisel av kullersten rest i byggnadens ena hörn. Golvet var av hopstampad jord med en igenrasad brunn innanför ena väggen. Taket, byggt av grova slanor, var utanpå täckt med näver och torv, varpå en ymnig vegetation nu frodades. Trots sin höga ålder var virket i huset relativt friskt och syntes ännu i många år kunna trotsa tiden. (Enligt Paul Latours anteckningar skulle blockhuset, som han trodde, ha uppförts under kriget mellan England och Frankrike på 1750-talet, men aldrig kommit till någon användning.)

Vi ansågo oss därför, sedan den smala dörröppningen igenbommats, kunna sova vår natt ganska tryggt i dess hägn.

Tredje dagen av vår vistelse vid Miner Lake, följde doktor Norton med Imka uppåt bäcken för att fiska foreller.

Jag fick tillsägelse att under tiden skaffa lämpligt underlag till våra bäddar, då det såg ut som vi blevo tvungna att stanna här ännu en tid.

När de avlägsnat sig, tog jag en yxa, kände efter att revolvern vilade på sin plats i min ficka och ämnade ta vägen när till sjön. Jag hade emellertid icke gått särdeles långt förrän jag tyckte mig höra prassel uppe bland buskarna och ljudet som av tassande steg. Jag dolde mig i ett tätt buskage för att därifrån med skärpt syn och hörsel göra mina iakttagelser. Det kanske blott är något djur, resonerade jag... Men jag kände en rysning ila genom hela min kropp, när jag efter en lång pinande väntan, såg en mörkfärgad indians ansikte kika fram mellan några träd.

"Nu är hin lös", tänkte jag, "det är den 'Smygande Kattens' band jag har över mig!" Och jag väntade få se en hel rad av mördare tränga fram ur skogen.

Men ännu stod han ensam kvar, lyssnande och spejande åt alla håll.

När intet misstänkt hördes, trädde han helt och hållet fram samt visade sitt fula anlete, målat i flera färger. Huvudbonaden han bar pryddes av örnfjädrar och dräkten av skinn var smutsig och utstyrd som för en maskerad.

Innan jag visste ordet av hade han smugit sig fram till blockhusets dörr, som jag, oförsiktigt nog, lämnat öppen och stigit in.

Jag stod en stund oförmögen både till tanke och handling, men så rann sinnet på mig och med en tyst ed lovade jag, att han inte utan vidare skulle få plundra oss på de få tillhörigheter vi medförde. Var han blott **ensam skulle jag nog sköta honom, så rödskinn han än var.**

Med revolvern i hand närkades jag smygande på tå blockhusets långsida och lyckades genom en av skottgluggarna få syn på uslingen, som till min förvåning fallit på knä vid spiselmuren och med en kniv grävde mellan stenarna.

Snabb som tanken var jag genom dörren och med ett språng inpå honom, tryckande revolvern mot hans huvud.

"Hands up!" skrek jag med ett rytande, som skulle anstått ett retat lejon.

Som berörd av ett glödandę järn, ryckte indianen till och gav mig en blick, full av skrämsel och vildhet.

"Nå", ropade jag, "hur går det? Bort med kniven!"

Han lät kniven falla, men inte längre ifrån sig än att han i ett obevakat ögonblick lätt kunde fatta den.

Jag sparkade därför till den så att den for långt utåt golvet.

"Vad vill du här?" frågade jag.

Han gav mig ett grymtande svar av vilket jag ingenting förstod.

Hans lurande blick lyste av en mordisk eld och han försökte vrida sitt huvud för att få bättre syn på sin motståndare och uppvärdera hans krafter. Han tänkte på strid, men hans knäböjande ställning var obekväm och trycket av min revolver generande.

Så förgingo några sekunder under det jag försökte uttänka något sätt att kvarhålla honom. Låta honom helt enkelt löpa vågade jag ej av fruktan att i så fall få hela bandet över mig, ty att han tillhörde det, därpå tvivlade jag ej ett ögonblick.

Plötsligt och oförutsett kände jag ett kraftigt slag över den hand varmed jag höll revolvern... Ett skott gick av och kulan slog i väggen, men vapnet släppte jag ej, därtill voro mina händer av hårt arbete alldeles för fasta, men indianen hade fått tid att resa sig och sökte i ett språng nå dörren, då jag blixtsnabbt gav honom en sidoknuff så han förlorade balansen och jag med ett enda ryck kunde fälla honom till golvet.

Så långt var allt gott och väl, men utan något till hands varmed jag kunde binda mannen, undrade jag i mitt stilla sinne hur länge denna lek skulle behöva fortgå.

Till min obeskrivliga lättnad såg jag då dr Norton och Imka återkomma i språngmarsch. De hade hört rop och ljudet av mitt skott samt, anande oråd, genast vänt för att komma mig till undsättning.

Doktorn tog en hastig blick över situationen, steg med browningen i hand lugnt in i rummet och anvisade Imka platsen i dörröppningen.

"Vad försiggår här?" frågade han.

"Denne man", svarade jag, pekande på indianen, som halvt rest sig, "har under vår frånvaro inträngt i huset, sannolikt för att stjäla. Jag har hindrat honom att ta till schappen, innan han tillfredsställande redogjort för sina avsikter."

"Stig upp, människa", befallde doktorn, "och säg vad du har att uträtta här!"

Men den tilltalade skakade blott på huvudet, som om han ingenting begrep.

"Översätt för honom, Imka, vad jag säger; mannen tycks inte förstå engelska."

Men Imka stirrade som han sett en uppenbarelse från en annan värld och hans hy övergick från brunrött till smutsgult.

"Så sant jag lever är det inte John Law!" Och med av hat gnistrande ögon hade han med ett grepp ryckt den örnfjädrade huvudbonaden från indianens hjässa och slagit honom i ansiktet med densamma. "Jasá, Law, sist vi träffades var du ett blekansikte, nu ståtar du som rödskinn och i athapaskernas förger för att på dem opåtalt kunna vältra alla dina brott. Men, John Law, våra vägar ha korsats... äntligen!!!"

Norton och jag stodo alldeles handfallna inför detta Imkas plötsliga utbrott av otyglad vrede. Imka, som hittills förefallit så lugn och oberörd.

"Yrar du Imka", avbröt honom doktorn barskt, "eller vad är orsaken till detta uppträde? Känner du indianen?"

"Indianen!" hånade Imka. "Om jag känner honom! Se ärret på hans kind, sire, det är mitt bomärke, som jag ristat på hans bovfysionomi för att känna igen honom, förklädde han sig till satan själv."

Märket efter ett ohyggligt knivhugg, gående från örat till hakan, kunde tydligt iakttagas på mannens högra kind.

"Skulle jag inte känna honom, mordbrännaren, min fars och systers mördare, som jag under långa år sökt utan att ha funnit förrän nu. Indian! Han! Nej, en vit djävul är han!"

Vilket oerhört hat låg ej i dessa ord.

Den förmente indianen hade ryckt till vid dessa Imkas ord och hans lurande blickar foro oroligt från den ene till den andre av oss.

"Är du John Law?" frågade honom dr Norton.

Han tycktes ingenting förstå; men **Imka virtade sin bössa mot hans bröst och röt:**

"Hör du ej, du engelska hund, vad henne gentleman frågar dig? Svara, eller jag gör din falska tunga stum för alltid!"

Hotet var icke tomma ord, det hördes på tonen.

"Nåväl", sade indianen, som nu fann för gott att svara, "varför inte kalla mig John Law."

"Och", frågade Norton strängt, "har du gjort dig skyldig till de brott vår man anklagar dig för?"

"Nej!"

Man hörde hanen spännas på Imkas gevär. Law kastade en snabb blick omkring sig och hans händer sökte famlande i sina fickor efter något vapen.

"Stå stilla", befallde Norton, "ser du ej att du har tre skjutvapen riktade mot dig, allt motstånd båtar till intet!"

"Denne Law, eller vad han nu heter", inföll jag, "höll vid mitt oanmälda inträde i blockhuset på att gräva i spiselmuren. Vore det inte skäl att se efter vad avsikten var med detta hans förehavande? Antagligen har han dolt något där, som kan ge oss en antydan vad andans barn han är."

Doktorn nickade bifallande. Men Law gjorde instinktivt en rörelse, som ville han hindra mig och hans ögon glänste svarta och vilda.

Jag tog emellertid kniven och fortsatte det arbete han påbörjat.

Slutligen fann jag, gömd i en urholkning i muren en skinnpung, fylld med guldmynt och en dyrbar browning.

"Vid Gud! Det måste vara lord Lilburns browning", utropade Norton, "den är ju alldeles motstycket till min!"

Det uppstod en stunds häpen förvåning.

John Law förstod använda ögonblicket... Bliktsnabbt kastade han sig med hela sin tyngd över Imka, som alldeles oförberedd snavade över tröskeln och föll — — — tog ett hopp över honom och var med ett par språng inne i skogen.

Denna flykt skedde så plötsligt att dr Norton och jag behövde en god stund innan vi fattade vad som skett. När vi slutligen hämtat oss från vår överraskning var, utom John Law, även Imka försvunnen.

Det var tydligt att Imka nu skulle begynna en jakt, vars utgång för honom var mer än tvivelaktig.

Vi måste därför fortast möjligt skynda till hans undsättning. Här gällde liv eller död för någon av dem, så mycket hade vi klart.

Var John Law ensam på sin tur till blockhuset?

(Forts.)

MANITOBA GOVERNMENT SERVICE DEPT.

En af en serie artiklar af olika tjänstemän vid Manitoba Agricultural College.

BEHANDLING AV MJÖLK OCH GRÄDDE.

Under det senaste året ökades smör och ost, som producerades i Manitoba beydligt, och man har all anledning tro, att det kommer fortfarande att bli goda priser och stor efterfrågan på mäjeriprodukter långt framåt.

I Manitoba har man överallt gjort ansträngningar för att förbättra smörets och ostens kvalitet och för att öka den proportion av smöret, som skall lagas i fabrikerna.

För att uppmuntra förbättringar med avseende på kvaliteten av smör, som lagas i smörfabrikerna, graderar Manitoba åkerbruksdepartement allt mäjerismör, som går genom Winnipeg på väg ut över världsmarknaden, och dylikt smör uppnår högre eller lägre priser beroende på dess grad. Smörfabrikerna i lantdistrikten har antagit graderingssystem med avseende på all grädde, som de mottaga från farmare, så att de betala grädden efter vad den är värd allt efter fetthalten.

Under den sista årliga konventionen av Manitoba Dairymen's Association antogos följande resolutioner:

Beslutat: Att denna konvention är i favör av att all grädde graderas noga, och att följande regler antagas för graderingen:

Extra första grad: Grädde som både är söt och ren i smak och vars sammansättning är jämn.

Första graden: Grädde som är ren och färsk i smak och vars sammansättning är jämn.

Andra graden: Grädde som är en smula duven, gammal eller besk eller på annat sätt ej smakar riktigt, men vars sammansättning är jämn.

Grädde under andra graden skall klassifiseras som "Off Grade" och antingen icke mottas eller betalas med hänsyn till dess värde.

En skillnad på 2 cents per **pund av fett bör göras mellan "extra first" och första graden,** och en skillnad på 3 cents per pund fett mellan första och andra klassens grädde.

Hur man kan få grädde. — En av de viktigaste saker man bör veta med avseende på att bevara mjölk och grädde är att veta, att den förändring, som försiggår i mjölken från den tid den är mjölkad tills den levereras, beror på bakteriernas verksamhet, jäst eller mögel. Säden eller sporer av dessa bakterier flyta omkring i luften och komma in i mjölken, och om tillståndet är i favör, bilda de sig med enorm hastighet och komma mjölken och grädden att surna.

När tillståndet exempelvis är i bakteriernas favör för bildning, bilda dessa sig i kollossal skala, så farmarena böra först tillse att icke för många bakterier komma in i mjölken; för det andra bör man hålla villkoren för bildning så omöjliga som möjligt, sedan bakterierna kommit i mjölken. Det vill säga, man bör ha sin mjölk och sin grädde på rena platser.

Några av de sätt på vilka bakterier komma in i mjölken nämnas här nedan:

1. Mjölkning i orena stall eller gårdsplatser. Mjölkningen bör ske på ett rent ställe.

2. Kons lemmar, juver och spenar varande orena. Håll därför korna så rena som möjligt, och innan ni börjar mjölka, torka kons sida och buk med ett vått, rent kläde; torka även av kons juver och spenar, så att de äro alldeles rena. Ett vått kläde icke blott gör kon bäst ren, men gör henne även så fuktig, att dammpartiklar icke så lätt falla ned i mjölkbotten. Dessa partiklar äro överlastade med en massa bakterier.

3. Mjölkning i en dammig atmosfär: Fodring av kon strax före mjölkningen gör, att luften fylles med en massa damm, vari det förekommer en massa bakterier. Fodringen bör därför ske efter, icke före mjölkningen. Likaledes är en dammig gård en mycket dålig plats för mjölkning.

4. Orena kläder på den som mjölkar är en källa till försämring av mjölken.

5. Mjölkning med våta händer. Det är en mycket dålig vana, som borde läggas bort. Flytande smuts faller nästan alltid in i mjölken, där så sker.

Försök hällre att smörja spenarna med vaselin, om det är nödvändigt.

6. Genom att låta korna vada i smutsiga dammar, moras o. d. för att dricka.

7. Bristfälliga och smutsiga mjölkkärl: Använd endast mjölkkärl av det bästa tenn och så förarbetade, att de kunna rensas och tvättas med lätthet. Mjölkkar, som tennet är slitet av, borde kastas bort, då det är alldeles omöjligt att hålla dem rena. Det bör icke heller finnas några ihåligheter, där smuts kan gömma sig, utan alla sömmar och hörn böra vara täckta med lödning.

8. Det finnes ett rätt och många orätta sätt att göra ett mjölkkar rent på. I all mjölk finnes det en sybstanas, albanum, som liknar äggvita, och som man håller det i kokande vatten kokas in till fatets eller bottens tenn. Därför bör alltid ett mjölkkar eller ett fat rensas först med kallt ljumt vatten sedan det använts och icke med varmt eller kokonde. Sedan man rensat botten eller fatet med kallt vatten, kan man tvätta botten med varmt vatten, vari är upplöst ett gott tvättpulver och därefter skölja det med kokande vatten eller med ånga. Därefter bör det sättas i en ren atmosfär, i solskenet, och i sådan ställning att vattnet kan rinna ut. Solsken är naturens storartade desinfektionsmedel. Använd en god fiberborste och ej ett kläde för avtvättning av mäjerikärl och mjölkkärl, och torka dem aldrig sedan de blivit sköljda, utan låt värmen torka dem.

9. Genom att låta mjölken stå i oren atmosfär. Mjölken icke blott kommer att smaka av den, utan oren luft är alltid överfylld med bakterieliv, som, när bakterierna komma in i mjölken kan göra stor skada. Mjölk bör omlagreras från mjölkplatsen genast efter mjölkningen **och silas genom en ren sil och stå i ren luft hela tiden.**

10. Orena silar. De bästa klädessilar, som man kan använda, äro av Cheese Cloth, då ett ylleklädе är mycket svårt att hålla rent. När man rensar en dylik sil, skölj den först med rent vatten, tvätta därefter med vatten, vari är upplöst ett gott tvättpulver; skölj därefter och häng den på ett snöre i ren luft och helst i solsken. Kasta bort en klädessil ganska ofta och påsätt nytt kläde. Mycket tillfredsställande är en sil av fin mässingstråd, som är lättare att hålla ren än en av rent kläde. Lita icke på att en klädessil skall rensa mjölken. Den gör det ej. Det enda sättet att sila smuts är att hålla smutsen borta.

I en annan artikel skall förvaring av grädde behandlas.

En ny och underbar upptäckt

Efter tio års hårdt arbete och experimentering har prof. D. Motturas upptäckt ett botemedel, sammansatt i form af ett liniment, garanteradt att **bota det mest obstinata fall af den förfärliga**

Reumatismen

och som kan nås af alla.

Hvarför betala doktorsräkningar och resor till speciella klimat, då ni kan botas hemma? Det felar aldrig och ger genast lindring.

PRIS: $1.00 PER FLASKA.
Postporto och krigsskatt 15c. extra.

Ensamdistributörer
MOTTURAS LINIMENT CO.,
P. O. Box 1424,
Dept. 14, Winnipeg, Man.

California.

Konstbevattnadt land till salu.

Önskar Ni ett hem i Californias milda klimat i ett svenskt samhälle med luthersk kyrka. Nästan alla slags fruktträd och drufvor växa. Alfalfa gifver fem och sex skördar om året. Klimatet är hälsosamt och vattnet godt. Två järnvägar—direkt förbindelse med San Francisco. För vidare upplysningar hänvände man sig till

Swedish Colonization Society, Escalon, California.

Office: Steinman Block Telefon St. John 2447

Dr. Basil O'Grady

F. D. INTERNATIONAL DENTAL PARLORS
541 Selkirk Ave.
WINNIPEG.

Jag har nyligen skaffat en svensk tandläkare från Chicago, som aflagt examen vid ett af de största universiteten i Förenta Staterna. Han skall taga hand om det skandinaviska departementet och kan använda alla de senaste och mest modärna metoderna, som användas af modärna tandläkare. Personer, som äro bosatta utanför Winnipeg, uppmärksammas särskildt. Skrif på edert eget språk.

Afgifterna mycket moderata för första klassens arbete.

Söt och Sur GRÄDDE ÖNSKAS

VÅRA PRISER ABSOLUT DE HÖGSTA KANNOR FURNERAS TILL INKÖPSPRIS.
Eftersänd fraktsedlar o. upplysningar.
Dominion Creamery Co.
ASHERN, MAN., & BRANDON, MAN.

MÄN ÖNSKAS.

Port Arthur Shipbuilding Company i Port Arthur, Ont., behöfver erfarna machinehands, blacksmiths, ironmoulders, boilermakers och patternmakers.

God lön, stadigt arbete under flera år. Efterskrif närmare upplysningar.

CARL SØRENSEN,
Representant.
Port Arthur, Ont.

Inga plågor på tandläkarkontoret

Den gamla fruktan för tandläkarstolen tillhör nu det förflutna. Jag kan nu utföra hvilken tandläkaroperation som hälst så godt som utan smärta genom nya metoder och maskiner, jag erhållit på mitt kontor.

Dr. Cecil C. Jeffrey
Tandläkare

Undersökning och beräkningar gratis.
ALLT ARBETE GARANTERAS. PRISEN ÄRO MODERATA.
Telefonera Garry 3030 för upplysningar eller möte.
HÖRNET LOGAN OCH MAIN INGANG FRÅN LOGAN AVE.
Jag talar med eder på edert eget språk.

:-: BUSINESS COLLEGE :-:

Till alla studenter, som komma till Dominion Business College och taga vår kurs i bokföring, stenografi, maskinskrifning, välskrifning och liknande ämnen och icke är i stånd att erhålla **plats, äro vi villiga att återbetala** hela den afgift, som **aflagts** till oss, i månadsafbetalningar på $12.50 så länge som han eller hon icke har anställning, tills hela afgiften blifvit återbetald.

Efterskrif närmare upplysningar.

DOMINION BUSINESS COLLEGE
Dept. S., Carlton Bldg., Cor. Portage and Carlton.
WINNIPEG.

BOKKATALOG

sändes fritt på begäran. Den innehåller förteckning på modärn och äldre litteratur på svenska. Särskild katalog öfver nya böcker medsändes. God litteratur från 15c. till högre priser. Äfven sändes en förteckning öfver svensk musik till billigt pris.

EFTERSÄND KATALOG IDAG!
Jag upptager order på alla böcker i katalogen.
NILS F:SON BROWN,
325 Logan Avenue, Winnipeg, Man.
Likvid insändes bäst i Money-Order, Postal Note eller registreradt bref.

Köp i Regina -- Spar tid och pängar
FÄRDIGA PLOGBILLAR
Gör Eder redo för plöjningen.

Priser F.O.B. Regina.

12 inch, each	$2.55
13 & 14 inch.	2.75
15 & 16 inch.	2.95
18 inch.	3.15
Engine Gang, No. 340, 342, S. R. 27, each	3.10
Share No. S. P. 20, each	3.25

Våra billar äro garanterade. Priserna de lägsta i västern. Vi skeppa prompt. Beställ idag.
Efterskrif vår illustrerade katalog.

THE WESTERN IMPLEMENT SUPPLY CO.
JAMES CUNNINGHAM, Manager.
1605 11th Avenue, Dept. "M" REGINA, SASK.

Värdefull Svensk Bok FRITT!

Hvarje man borde sända efter ett exemplar af den intressanta och lärorika Svenska Rådgifvaren

"Goda Råd"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrifvit speciellt för svenskar i Amerika, lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för männen säregna sjukdomar, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar äfven om Lifvets Hemligheter och borde läsas af hvarje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i era unga år, eller systemet blifvit försvagadt genom utsväfningar i senare år, bör ni skrifva efter boken. Ni kan blifva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. **Boken sändes alldeles gratis och portofritt i försegladt omslag till alla,** som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.